

BRUKSHUNDEN

Ol's Buster, SKKS 735 PP, äg. Gösta Olsson, Ol's kennel, Tegnebyvägen 12, Ängby. Buster är landets enda såväl utställnings- som bruksprovschampion.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

UTGIVARE: SBK:s Stockholmsavdelning

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Sigfr. Sund, Agnegatan 27 II tr,
Tel. 51 25 99

REDAKTIONSKOMMITTÉ:

Kriminalöverkonstapel S. Sund,
Professorskan Tofsy von Post och
Köpman Axel Hellgren

SKATTMAST.: Verkm. E. Guldbrandson, Birkag. 10,
Stockholm, Tel. 30 66 06
Postgiro 158283

CENTRALSTYRELSENS och STOCKHOLMS-
AVDELNINGENS GEMENSAMMA EXPEDITION,
Sveavägen 25-27, 3 tr, är öppen
kl 11-16. Tel. 10 75 53
Centralstyrelsens postgiro 19 69 52

Svenska Brukshundklubben är associerad med
Svenska Kennelklubben

ANNONSPRISER:

1/1 sid. (200x140 mm.) 100:- kr.
1/2 sid. (100x140 mm.) 60:- kr.
1/4 sid. (100 x 70 mm.) 35:- kr.
1/8 sid. (50 x 70 mm.) 20:- kr.
1/16 sid. (25 x 70 mm.) 10:- kr.
millimeterpris 25 öre på enkel spalt

Annonsorder och manuskript skola vara redaktio-
nen tillhanda senast den 28 för att med säkerhet
kunna inflyta i nästa månads nummer

Hundplattan "JOY"

finnes nu att köpa direkt från fabriken.
Lätt att montera. Hindrar ej styrning eller
trampning. Pris endast 21:— kr. inkl. oms.

Tillverkare:

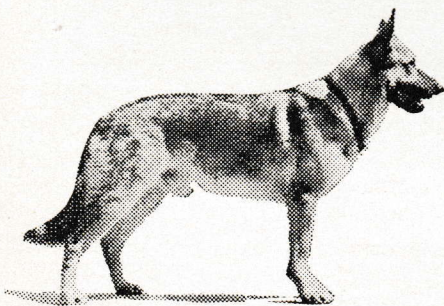
F: a LANDERHOLM & ORHEM,
Postfack 61 14, STOCKHOLM 6.

Telefon 31 46 87.

Klubbens exp. hålles stängd
25/6—15/7 1945.

*Det bör ligga i resp. lokal-
styrelsers intresse*

att tillföra tidskriften annonser.
Avd. erhålla 20 proc. av an-
nonsintäkterna.

Importerade schäferhunden BILLO
VON HANNOVER, SKKS 11 02, MM,
SZ 487366, står till avelstjänst. Ägare:
Fru Dagny Torén, Uggleviksgatan 9,
Stockholm. Tel. 10 20 99.

MÄR — WILL'S kennel
(Uppfödare av rottweiler)

Imp. Champ. Vogt vom Köhlerwald,
SKKS 1144 NN (SKK:s avelshund),
Champ. Ols Carr (Bueki), SKKS 407
NN (SKK:s avelshund) SKKS 856
SS (2cert.) Sveriges förnämsta avels-
hundar stå till förfogande för avels-
tjänst.

Valpar kunna påtingas undan Champ.
Tittly, SKKS 2289 PP,
Mär-Will's Monkey samt Zenta,
SKKS e. Mär-Wills' Monkey, SKKS
856 SS.

Hänvändelse till Direktör och Fru
Wilh. Rönström, Borgviks gård, Dalarö.
Tel. Smådalarö 25 eller SthIm 62 22 26.

BRUKSHUNDEN

ORGAN FÖR AVEL OCH DRESSYR AV RASERNA:
BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

ÅRG. 6

MAJ-JUNI

1945

Nr 5-6

FRED!

Äntligen fred! Huru länge ha vi icke väntat på det förlösande ordet? Men nu är det i alla fall ett faktum. Nu kunna vi återigen börja tänka på att hjälpa till att bygga upp en ny och bättre värld. Vi få hoppas, att mänskligheten lärt sig något av den värsta olycka, som någonsin inträffat i vår historia.

Vi ha tidigare i denna tidskrift många gånger talat om betydelsen av ett gott samarbete — inte blott inom vårt eget land — utan även med våra nordiska brödrafolk. För oss gäller det då i första hand vår brukshunds rörelse, som förr inte haft den för saken nödvändiga utbredningen. Om vi skola kunna hävda oss, måste vi söka oss ut över landets gränser — vi måste samarbeta med våra vänner i andra länder till våra hundars

bästa. Utan denna kontakt kunna vi inte nå det bästa möjliga resultat. För att ett gagnarikt samarbete skall komma till stånd måste de olika ländernas brukshundsorganisationer träda varandra närmare, utbyta tankar och besluta om prövnings- och tävlingsregler, som kunna tillämpas i en internationell konkurrens.

För att detta skall kunna bli möjligt, måste vi först inom våra egna led alltid sträva efter ett gott samarbete. Detta är den viktigaste förutsättningen för att vår rörelse skall kunna vinna den framgång den verkligen är värd.

Till sist vilja vi ännu en gång uttala den förhoppningen, att det lilla, men så betydelsefulla ordet FRED alltjämt skall ljuda i våra öron, och att vi även skola handla därefter!
Sigfr. Sund.

Centralstyrelsens sekreterare har ordet

Med stor glädje ha vi erfarit Danmarks och Norges befrielse. Även inom vårt obetydliga intresseområde kommer förnyad kontakt att betyda uppsving. Nordiska utställningar hägra åter och beträffande bruksproven hoppas jag att SBK:s prövningsordningskommitté skall snart kunna upptaga överläggningar om en gemensam nordisk prövningsordning och om gemensamma prov. Under

kriget ha vi haft god kontakt med flera norska brukshundsrepresentanter, vilka under längre eller kortare tid vistats här, och med dem räkna vi med fortsatt gott samarbete.

I början av maj kom ett beklagligt meddelande rörande valpsjukefrekvensen, som visat en sådan omfattning, att Medicinalstyrelsen fann sig böra begära förbud mot kynologiska evenemang. Enligt vad vi inhämtat finns dock förhoppning kvar, att förbudet häves i sommar. Vi inställa oss därför alltjämt på utställningen i Varberg den 15 juli,

som dock har framflyttats till den 12 augusti. Jag återupprepar, att anmälningstiden oåterkalleligen utgår den 27 juni för den händelse att utställningen blir den 15 juli. Alla utställare måste förete veterinärintyg, utvisande att hundarna äro friska och avgiva en försäkran att hundarna under de senaste veckorna före utställningen ej företett vissa sjukdomssymtommer.

De flesta av årens bruksprov har måst inställas; men vid ett av dem visade rottweilern Treua sådana takter, att hon otvivelaktigt kan anses som för närvarande bästa hund i skyddshundsklassen. Härigenom har ånyo besannats, att träget arbete leder till goda resultat inom hundsporten. Över huvud ha våra skyddshundar och även rapporthundar nått en standard som aldrig tillförne. Vi äro väl rustade att upptaga konkurrensen vid kommande internationella tävlingar.

Efter mer än ett års uppehåll ha instruktörkurserna, vilka anordnas av SBK och arméhundväsendet gemensamt kunnat återupptagas. 21 elever deltaga från alla delar av landet från Boden till Lund. Tyngdpunkten är lagd på förhållandena i Norrland, som hittills varit eftersatt med tjänstehundinstruktörer.

Sven Hydén.

Centralstyrelsens årsberättelse

Svenska Brukshundklubbens centralstyrelse får härmed för år 1944 avgiva följande berättelse

Sedan klubbens nya stadgar definitivt antagits och styrelsen utsetts den 19 mars har klubbens utveckling gått ändå snabbare än under tidigare år. Den decentraliserade förvaltningen har visat sig vara en lycklig organisationsform, som medfört en stark medlemsökning över så gott som hela landet.

En bidragande orsak till frammarschen har även varit ett stigande intresse för klubbens verksamhet i delar av landet, där brukshundsarbete icke tidigare förekommit. Vidare har antalet hundar tillhörande brukshundsraserna något ökat.

Liksom under tidigare verksamhetsår har klub-

ben fortsatt och fördjupat samarbetet med olika myndigheter främst arméhundväsendet. Vederbörande tjänstehundofficerare ha sålunda blivit konsulterande ledamöter i respektive lokalavdelningars styrelser. Under verksamhetsåret har klubben kunnat delvis disponera det till sammanlagt 3,000:— kronor uppgående statsanslaget för det frivilliga tjänstehundväsendet.

Genom beslut av Svenska Kennelklubben har airedaleteriern avförts som brukshund och i följd därav överförts från S. B. K. till Svenska Terrierklubben. S. B. K. motsatte sig bestämt detta beslut, som enligt klubbens uppfattning var mindre välbetänt och ur många synpunkter beklagligt.

Klubbens yttre organisation har under året ytterligare utbyggt. Lokalavdelningar ha bildats för Kronobergs län, för Gotlands län och för Värmlands län.

Med hänsyn till en i hela riket härjande smittosam hundsjukdom har endast en utställning kunnat äga rum, nämligen i Stockholm den 29 oktober i samarbete med därvarande lokalavdelning och arméhundväsendet. Denna räknade ett stort deltagareantal och uppvisade ett ovanligt gott hundmaterial.

Bruskprov ha ägt rum å följande platser och dagar, nämligen i Södertälje den 26 april, i Göteborg den 18 maj, i Stockholm den 24 september och 1 oktober, i Västerås den 15 oktober, i Norrköping den 12 november, i Hälsingborg den 19 november och i Alingsås den 26 november.

Rikssegrarprovet avhölls i Västerås den 15 oktober, därvid följande hundar erövrade mästartiteln schäfern champion Aia 1055 R. R. i rapporthundklassen, schäfern champion Foya 1926 L. L. i skyddshundsklassen och dobermannpinschern champion Törnevallens Lottie 2724 P. P. i sjukvårdshundsklassen.

Genom enskilda medlemmars försorg har under verksamhetsåret viss utbildning av ledarhundar för blinda samt examination av dylika ägt rum.

Sveriges Lantbruksförbund har till klubben och Svenska Fåravelsföreningen överlämnat kronor 400:— avsett att användas för arrangemang av vallhundstävlingar.

Efter överenskommelse med avdelningen i Stockholm har avdelningen övertagit utgivandet av klubbens tidskrift "Brukshunden", som utkom i 9 nummer om tillhoppa 148 sidor.

På grund av rådande förhållanden har samarbetet med brukshundsorganisationer i främ-

mande länder endast i ringa utsträckning kunnat upprätthållas.

Klubben har över hela landet väl samarbetat med pressen, som i allmänhet på ett sakförståndigt sätt behandlat klubbens verksamhet. Även i radio har brukshundsarbetet vid flera tillfällen behandlats.

Klubbens förtjänstmedalj i guld har under verksamhetsåret tilldelats f. d. överkonstapel Sven Arvid Johansson.

Klubbens ekonomiska ställning framgår av bilagda balansräkning och vinst- och förlusträkning (Här ej införd.). Styrelsen föreslår att disponibla medel fördelas på följande sätt: Överföres till dispositionskonto.

Klubbens styrelse har under året utgjorts av: Dir. Sven Rosengren, ordf., Dir. Oscar Björklund, v. ordf., Civiling. Robert Bjuke, v. ordf., sekr. Sven Hydén, sekr., Kontorschef Thor Berneck, skattmäst., Kriminalöverkonst. Sigfrid Sund, Köpman Axel Hellgren, Köpman Lennart Bolmström, Malmö, Köpman Arne Wallin, Göteborg, Revisor Gösta Holmén, Västerås, Fabrikör Harry Widgren, Norrköping, Överkonst. Einar Stohm. Suppleanter: Veterinär Per Viridén, Herr Arne Larsson, Uppsala, Ing. H. von Segebaden, Säter, Dir. Folke Lindahl. Militär ledamot: Chefen för arméhundväsendet Major Einar Edström.

I tur att avgå vid årsstämman den 18 mars äro, utom ordföranden, herrar Bjuke, Holmén, Widgren och Stohm samt av suppleanterna hrr von Segebaden och Lindahl.

Till sist vill styrelsen uttala sitt tack till alla offentliga och privata organisationer samt enskilda personer, som genom insatser av olika slag bidragit till att föra brukshundsaken framåt i vårt land.

Stockholm i mars 1945.

Sven Rosengren.

Oskar Björklund. Thor Berneck. Sven Hydén.

Sigfrid Sund.

SBK:s Gotlandsavdelnings styrelse

Löjtnant T. Dahlgren.

Ordf. Löjtnant Tore Dahlgren; v. ordf. Försäljare Gustav Bergström; skattmäst. Polisman Henning Jarlheden; sekr. Fångvårdstjänsteman Dinner Edholm; ledamöter utan funktion Fröken Anna Löfveberg och Förman Erik Magnusson.

Anlagsprov

Den 18/4 1945 schäferh. Ido av Trebergsklippan, 1446 TT, äg hr Niord Kristiansson, Göteborg; den 20/4 1945 dobermannp. Nackaskogens Lasse 6950 UU, äg. polism. K. G. Orhem, Stockholm; boxert. Tessie, äg. fru Mina Friberg, Stockholm, samt rottweilerh. Jock, äg. dir. E. W. Romilsson, Trosa; den 10/5 1945 schäferh. Aje, äg. hr Erik Rosell, Varberg; schäferh. Solåkers Falk, äg. fru Berta Olsson, Varberg, schäfert. Ketzzy, äg. hr Robert Magnusson, Klastorp, Varberg, samt colliet. Siva, äg. Sixten Bengtsson, Varberg.

Till salu!

Högädlade schäfervalpar f. 7 maj 1945.

KENNEL TIMMIS, äg. Axel Timan,
Sveavägen 140, 4, tr, Sthlm.

Tel. 11 22 99

Gula boxerbunden

Rolands Ukas (Bob) 2943 PP står till avelstjänst för lämpliga tikar. Hänvändelse till.

Fru GRETA LUNDQUISTER, Klubb-
backen 4, Mälarhöjden.

Tel. 23 08 01 (kl. 9,00—17,00).

Överstelöjtnant E. Edström.

Chefen för Arméhundväsendet har av K. Maj:t utnämnts till överstelöjtnant.

Det är nu många år sedan överstelöjtnant Einar Edström började arbeta för och med sina arméhundar. Hans arbete har nog icke varit av det lättaste slaget. Knappast på något annat område torde så många och svårlösta problem ha funnits som just inom arméhundväsendet. Den största stötestenen har nog varit bristen på verkligt kunniga instruktörer. Det räcker icke blott med teoretiska kunskaper vid utbildning av djur. Nej, praktiken är då en absolut förutsättning för ett fullgott resultat.

Överstelöjtnant Edström har emellertid gjort det bästa av situationen, och vi hoppas på fortsatt framgångsrikt arbete på detta område.

Hundgård vid F 2

Flygförvaltningen lär ha begärt anslag med sammanlagt 351,400 kronor av K. Maj:t för uppförande av hundgårdar vid flygvapnets etablissemang. Härav har anslag beräknats med 19,400 kronor till Roslagens flygflottilj.

Hundgårdarna skola uppföras av trä med tak av tegel. För varje hund avses en varmbox med tillhörande rastgård. I hundgårdarna skola dessutom inrymmas expeditionslokal samt förädrum.

Se upp med valpsjukan!

Ett nytt vandringspris

SBK:s Stockholmsavdelning har av fru Åsa Fjästad fått mottaga ett mycket vackert vandringspris för sjukvårdshundar. Priset utgöres av en statyett av en dobermannpinscher på sockel.

Bestämmelser för "Fru Åsa Fjästads vandringspris för sjukvårdshundar".

Priset är avsett att uppmuntra dressörer och förare av sjukvårdshundar av dobermannpinscheras.

Om priset tävlas obligatoriskt vid Svenska Brukshundklubbens Stockholmsavdelnings officiella vår- och hösttävlingar.

Förare skall själv hava utbildat hunden och skall personligen framföra hunden vid tävlingen.

Priset tilldelas förare av den hund i segrarklass, som vid någon av ovan nämnda tävlingar uppnår högsta poäng i sjukvårdstjänst under förutsättning dessutom att han uppnår i slutpoäng minst 322 poäng, varav minst 147 poäng i sjukvårdstjänst. Därest två hundar uppnå samma poäng (slutpoäng och sjukvårdstjänst) är tiden avgörande. Är även tiden lika, avgör prisdomarnas enhetliga uppfattning om förarens dirigerings och bästa samförstånd mellan förare och hund.

Priset skall för att bli ständigt egendom erövas 5 (fem) gånger utan ordningsföljd med samma eller olika hundar.

Vinnare av priset ansvarar för vården av det samma mellan tävlingarna och skall senast 8 (åtta) dagar före kommande tävling överlämna priset till SBK:s Stockholmsavdelning.

Press-glimtar

I Aftonbladet av den 16/5 1945 konstatera vi att ingen svensk hund lider av krisen. Det är den kände hund-doktorn Isak Carlin, som påstår detta. Dr Carlin är i samma artikel synnerligen omild mot våra trimningsinstitut och slutar sitt uttalande med följande: "Alltså — låt trimningsinstitutet vara vad det är — frisörsalong. Och vänd er till den veterinärmedicinska sakkunskapen, när det gäller sjukdom hos er hund.."

Vi måste väl tro sakkunskapen, men detta hindrar emellertid inte, att man nog ändå vill hålla före, att våra hundar liksom vi själva — även

om hullet skulle säga någonting annat — nog haft en viss känning av brist på en del födoämnen.

Våra medlemmar utmärka sig

Den traditionella Djurgårdsmässan har gått av stapeln även i år med alla möjliga trevliga inslag. Även medlemmar från Svenska Brukshundklubben medverkade. Under "Foya-Gustavs" ledning visade några av våra gamla tävlingshundar prov på god dressyr, som väckte livligt bifall bland den talrika publiken. Pressen var synnerligen välvilligt stämd. Morgontidningen skrev: "Bäst i hela samlingen var de hundar Brukshundklubben demonstrerade". Svenska Dagbladet: "...och vad dressyren beträffar stå några schäfrar från Svenska Brukshundklubben knappast i skuggan för los caballos".

I uppvisningsgruppen förekom tre schäfrar, en dobermannpinscher och en riesenschnauzer. Således inte bara schäfrar.

Utom ledaren med champ. Foya deltego herrar Melvin Svensson, champion Aia, Isidor Karlsson, Prince Noir, Gunnar Svensson, champ. Törnevallens Lottie, samt Knut Törnqvist, champ. Solåkers King.

Styrelsen vill härmed framföra sitt uppriktiga tack för det uppoffrande arbete, som nämnda herrar nedlagt på förberedelsen till uppvisningen och för de utmärkta uppvisningarna.

Styrelsen.

I Stockholms-Tidningen för den 24/5 1945 saxa vi följande, skrivet av den välkände hundskribenten Greve M. U. Kalling:

"En öppen fråga till dem som makten har främst Kgl. medicinalstyrelsen: *vad är det för skillnad i valpsjukerisk vid Kennelklubben och med denna associerad och svenska Sällskapshundklubben att avhålla hundutställningar?* Har Sällskapshundklubben någon särställning i hygieniskt avseende eller företas sådana mått och steg härutinnan att risken där anses mindre och licens beviljad? Eller är det helt enkelt ett ignorarande av förbud och förordningar? Nyligen har nyssnämnda klubb, vad jag vet, avhållit minst tvenne utställningar, en i Hässleholm och en i — Stockholm. Vi har nyligen också hört att arméhundgårdarna i Norrland varit svårt hemsökta av valpsjuka. Är det icke antagligt att s. k. reservhundar som haft beröring med andra arméhundar utställs på dylika utställningar och där-

igenom sprider sjukdomen? Detta kan vara en av de vägar på vilken smittan går. Utan att vilja uppställa några paralleller mellan de båda klubbarna — Sällskapshundklubben och Kennelklubben — förefaller det för den intresserade hunduppfödaren egendomligt att i ena fallet tillåtes och i andra förbjödes hundutställningar denna vår. Visserligen erhöll Södermanlands stövareklubb tillstånd att i samband med en jaktutställning samla *landskapets stövare och taxar* till en-dags specialutställning, men mottogs därvid endast hundar från närmaste grannskapet, vilka underkastats sträng veterinärbesiktning. Flera anmälningar från olika delar av landet refuserades av ovan nämnda sak."

Skillnaden ligger förmodligen däri, att Svenska Kennelklubben och med den associerade klubbar ha något större ansvarskänsla än "privat"-klubbar.

Med krig och annat vanvett följer såsom regel alla möjliga bestämmelser, som vi kanske ibland ha svårt att förstå. Emellertid måste vi dock medgiva, att åtgärden evad det gäller hundutställningar är befogad.

En fråga

I provningsordningen för spårhundar, högre klass, står: "För betyget berömlig fordras, att hunden markerar spårläggaren". Begreppet "markerar" har på senare tid utlöst en ganska livlig diskussion mellan å ena sidan de tävlande och å andra sidan prisdomarna. Många äro rörande eniga om att hunden skall skälla eller hoppa upp på spårläggaren, när denna påträffas. Jag för min del hävdar, att detta förfarande givetvis är eller kan vara bra, men icke nödvändigt. För det första har jag icke funnit någon antydning i provningsordningen om vad som menas med "markera". På sid. 26, andra styckets slut, står om skyddshundarnas spårprov: "I dessa klasser fordras minst *markering* av föremålen". Avses därmed att, om hunden icke apporтерar, han i stället hoppar upp och ned eller skäller —? För det andra: i segrarklass, spårhundar, skall hunden utarbeta hela spåret och *finna* spårläggaren.

Varför denna skillnad, och varför avdrag om hunden stannar vid och luktar (markerar) på spårläggaren i stället för att skälla och föra oväsen —?

Hasse.

Rottweilerh. Ray, SKKS 601 TT, som tilldelats 1:a pris skl. och Certifikat på SBK:s utställn., Stockholm 1944, står till avelstjänst.

Äg. Herr Oscar Persson, Sägargat. 8, 4 tr., Stockholm. Tel. 41 95 43.

Fören. Brukshundarna

Nybildad avd. i Göteborg

Den 11 febr. d. å. bildades en ny hundklubb i Göteborg, vilken prelininärt erhöi namnet Bruks- och Skyddshundklubben, Göteborg, och vid sin start antecknade ett 70-tal medlemmar.

Enligt av Centralstyrelsen fattat beslut antogs sagda klubb den 25 april som lokalavdelning till Svenska Brukshundklubben och ha vi senare på extra årsmöte slutgiltigt fastställt vårt namn till *Föreningen Brukshundarna, Göteborg*.

Vi lämna härnedan uppgift på föreningens styrelse och arbetskommittéer.

Styrelse. Ordf. Bankkamrer Sixten Norén, Pontus Wijknersgat. 7, tel. 16 11 19; v. ordf. köpman Arne Wallin, Kjellbergsgatan 8, tel. 16 61 47; sek. Banktjänsteman Gunnar Theander, Partille, tel. 17 16 20 samt Partille tel. 276. Post sändes under adress: A.-B. Göteborgs Bank, Göteborg; kassör köpman Paul Lidén, Kommen-dörsgatan 17, tel. 14 26 45; ledamot herr Pau-

Schäferh. födda 28/4—45 e. Luno av Åsabo, 2359 TT, u. Säterjäntans Glorry (Lezzi), 132 SS.

Kennel Säterjäntan
Tel. Viggbyholm 552.

Lundgren, Guståvsgatan 62; suppl. köpman Gunnar Carlander, Gökatorps-gatan 41, och köpman Gösta Stenberg, Föreningsgatan 11.

Revisorer. Ordinarie Herr Henning Karlsson, Lagerströmsplatsen 5, och herr Leo Holm, Södra Kustbanegatan 47. Suppleant: herr Karl Johansson, Råstensgatan 4.

Arbetskommittéer för tävling: Herr Evald Bengtsson, hr Paul Lidén, hr Georg Karlsson.

Dressyr: Herr P. Lundgren, E. Bengtsson och F. Hansson.

Nöje: Fru Ally Johansson, hr Paul Lidén och Leo Holm.

Boxersektionen: Hrr Henning Karlsson, Charles Henricsson och Harry Johansson.

Materialförvaltare: Hrr Georg Karlsson, och Harry Johansson.

Sixten Norén, ordf.

Några reflexioner

Hundsporten, särskilt brukshunds-rörelsen går framåt, och den börjar t. o. m. vinna förstälse hos myndigheterna, icke minst hos kommunala styresmän, som "uppskattar" hundarna på sitt speciella sätt.

Sporten vinner terräng inom alla samhälls-lager. Men framgången förpliktar oss alla att dra vårt strå till stacken för att göra sporten så tilltalande som möjligt. Ännu brister det i många avseenden, men med redlig vilja från alla håll är det kanske möjligt att reparera felen.

När en SBK-are offrat tid, arbete och pengar för att kunna ställa upp på en tävling, har han som medlem i en stor nationell klubb rättighet att ställa vissa fordringar på den arrangerande lokalavdelningen. Som minimikrav kunna ställas följande: tillmötesgående, fair play i tävlingen, minsta möjliga väntetid på tävlingsplatsen och rättvisa domslut.

Tillmötesgående och ett vänligt bemötande skänker en känsla av trivsel, som är av den allra största betydelse för sportens framtid. Det skall vara ett "Välkommen till våra tävlingar" både i ord i och handling. Ingen får känna sig ensam och utomstående. Alla ska känna sig till-höra ett glatt och trevligt gäng, där man trivs och är hemmastadd.

Väntetid var det, ja! Ett tröstlöst travande fram och tillbaka med hunden i koppel. Är det

inte min tur snart? Detta känns säkert igen. Det är många timmar, som få fördrivas på detta sätt på våra tävlingsplatser. Orsaken —? Här syndas det nog från prisdomare- och arrangörshåll. Må det tillåtas sign. att komma med ett par förslag till förbättringar.

För närvarande är det praxis att ta platsliggning i grupp med skottoberördhet som avslutningsmoment. Tag detta moment omedelbart efter näsarbetet, så kan föraren känna sig lös och ledig efter det sista individuella provet i appellen. Det ginge dessutom att ordna så, att en av domarna godkänd person (med sinne för tystnad och sekretess) kunde få räkna ut protokollen efter hand, som dessa bli klara för varje hund —!

Hundar, som skola göra spårprov, kunna uppdelas i grupper, vilkas storlek bli beroende av antalet tävlande inom varje klass. Gruppen startar spåret samtidigt och på ett sådant sätt, att prisdomarna kunna följa hundarna med blicken så långt som möjligt.

Spåren kunna t. ex. gruppvis förläggas växelvis på ena och andra sidan av en väg. På vägen befinna sig prisdomarna med möjlighet att överskåda spårens första del. Efter slutat spårprov återvända förarna och överlämna de upphittade föremålen till domarna. På detta sätt kunna grupperna snabbt avlösa varandra och ett rätt stort antal hundar kunna arbeta samtidigt, om spåren äro förnuftigt lagda. Tidsvinsten skulle säkert bli betydande.

Sist men inte minst har domarkåren mycket stora möjligheter att göra tävlingarna "givande", även om man bortser från siffrorna i protokollet. Låt de tävlande få del av Er stora visdom i hundfrågor! Låt det flöda av goda råd och spar inte på rättelser och tillsägelser! Tag på skarpen itu med diverse förekommande knep, som t. ex. knäppningar med fingrarna, klack-sammanslagningar etc.

En trevlig avslutning på en lyckad tävling är givetvis prisutdelningen. Låt aldrig de tävlande skiljas åt utan att var och en fått veta sin placering på prislistan. Ett eventuellt pris värdesättes mycket högre, om det emottages på tävlingsplatsen än om det hämtas på posten.

En sak, som arrangörerna ej böra förbise,

**Se upp med valpsjukan!
Visa ansvar!**

Stor hundutställning i Finland

Den 28—29 april 1945 firade Finlands största kennelförening, Suomen Kennel-Liitto, sitt 10-årsjubileum med att anordna en utställning i Mässhallen i Helsingfors. C:a 550 hundar av alla raser voro anmälda, därav 115 schäfrar, ett även för svenska förhållanden rekordartat antal. Som domare för schäfrarna hade inbjudits avdelningschef Helge Scholander och jag hade nöjet tjänstgöra som sekreterare åt honom.

Det var med spända förväntningar jag på lördagsmorgonen infana mig i ringen och tog en överblick av hundmaterialet. Flera år tidigare hade jag fått se några vackra representanter för schäferrasen på Kennel Marjaniemi, men nu skulle jag få se ett genomsnitt av Finlands schäferbestånd efter 5 års krig. Några kennelmän hade sagt, att de finska schäferhundarna voro av högre klass än de svenska, andra återigen att de voro kvadratiska, hade dåliga vinklar och voro ilskena. Vem hade rätt? Redan en första blick på hundarna visade, att ingen av sagesmännen hade rätt. De bästa av hundarna voro av hög internationell klass, ja, till de 6 bästa av de 8 med 1:a pris i öppen klass belönade hundarna ha vi ingen som helst motsvarighet i Sverige. Man måste nog gå tillbaka till elitutställning i rasens hemland för att finna motsvarande kvalitet på hundarna. Från dessa utmärkta hundar var det emellertid ett ganska långt steg till de övriga, som dock icke voro otypiska. De voro i allmänhet för lätta utan tillräcklig

---

är den, att ordna möjlighet för de tävlande att få något till livs på tävlingsplatsen. Det är så lätt att ordna och gör inget hål i avdelningens kassa.

En annan sak av stor betydelse är den, att ge så stor publicitet som möjligt åt tävlingarna. Låt pressen få ett rikligt material att arbeta med, så att vi få propaganda för vår sak.

Och så ett sista önskemål för den här gången: När prislistorna så småningom löper in i Bruks-hunden, vore det mycket tacknämligt med litet kritik av de enskilda ekipagen.

Väl mött på tävlingsbanan önskar

Greb.

Hettie v. Tychoburg. Äg. Fru Sylvia Kaipomäki, Rekola.

bringa eller bröstdjup, men hade ganska bra vinklar, särskilt bak.

Tikarna voro icke på långt när av samma goda kvalitet. De bästa av dem voro av ungefär samma klass, som de som visades på våra utställningar i höstas. Frapperande var emellertid hundarnas goda karaktär. Av samtliga utställda hundar var det endast en enda, som skyggade något, vilket gjorde, att han blev utslagen. Av de omtalade ilska finska schäferhundarna fanns åtminstone på utställningen ingen representant. En annan sak av stort intresse var, att inte en enda hund hade tandfel,

annat än sådant som förvärvats. Inte en enda av de utställda hundarna saknade någon premolar.

Prisbedömningen sker i Finland efter något andra principer än hos oss. Öppna och segrarklasserna äro lika med våra med undantag av att en champion icke får deltaga i segrarklassen. Detta medförde att utställningens två vackraste hundar, Into v. Tychoburg, vilken ännu icke blivit godkänd på bruksprov, men väl varit inkallad i militärtjänst och nyblivne Champion Dux v. Haus Ludolph, inte fingo deltaga i segrarklassen. Likaså deltog icke dubbel- och avelschampion Dinnie von Marjaniemi i segrarklassen. Ungdoms- eller juniorklassen dömes enligt konkurrenssystemet. Där mötte ett 30-tal unghundar resp. -tikar upp, men endast de 4 första placerade sig. Ett 4:e pris i ungdomsklass kan under sådana omständigheter vara riktigt fint, fast det för våra öron ej verkar så. Brukshundklassen dömdes dels enligt hundarnas exteriör men till stor del även efter placeringar på bruksprov enligt poängsystem. Det oerhört stora deltagareantalet i denna klass visar hur stort intresset för schäfern som brukshund är i Finland.

Avelsklass förekom icke blott för avelshundar utan även för avelstikar enligt samma principer som hos oss, dock med konkurrensbedömning. Titeln avelschampion har i år för första gången utdelats, nämligen till ovan nämnda Dinnie v.

När det gäller möbel- och inredningsfrågor vänd Eder med förtroende till Möbelarkitekt B. BLOMBERG.

Firma B. Blombergs Utställning

Artillerigatan 51 - Telefon 67 38 67

Konst & Preciosa.

Klubbmedlemmar erhålla rabatt.

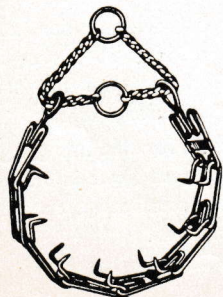
DRESSYRHALS BAND

av förnicklad ståltråd, lätt ställbart i olika längder. Priskontrollerad, kronor 3:25.

Tengers hundbröd

Dogsfood Hundkonserver

Emaljerade matkoppar.

VIDFORSS

Hamngatan 26
Tel. 23 53 75

Götgatan 24
Tel. 43 31 18

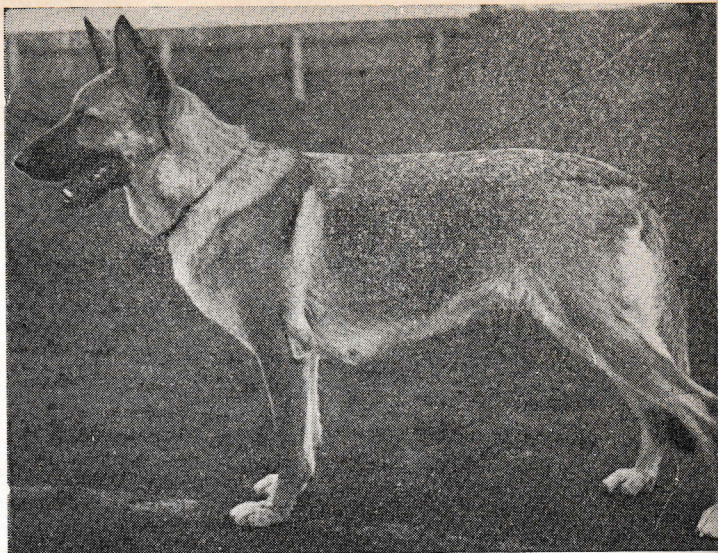
Stockholm.

Marjaniemi. Det är en titel, som erhålles av en tik, som själv är champion och som har minst 6 avkommor med minst första pris i öppen klass, samtliga dessutom utbildade brukshundar. Uppfödareklassen är lika som vår men även den med konkurrensbedömning. I gruppklassen tävla ägarna till de 4 bästa hundarna — även här enligt konkurrenssystemet.

Att Finland fått fram så många utmärkt vackra exponenter för schäferrasen måste tillskrivas Kennel von Marjaniemis importer och lyckade avelsarbete med dessa. Utställningens vackraste brukshund, Into v. Tychoburg är fallen efter två Marjaniemi-hundar, Orto och Dinnie. Även 1:a pristagarinnan i segrarklass var undan Dinnie.

Utställningens näst vackraste schäfer, nio-åringen Champion Dux v. Haus Ludolph hade blivit mycket vackrare än när jag såg honom för nära fem år sedan. Han visades även upp i en glänsande kondition. Det var avkommor efter honom, som placerade sig som 1, 3 och 4 i segrarklass hanhundar, därav två fallna undan Dinnie. Ulf von Marjaniemi — en mindre och mycket vackrare kullbroder till min egen Ulvus men till sättet en trogen kopia av sin bror — kom på 4:e plats och var fallen undan Airi v. Marjaniemi. Av segrarklassens tikar voro 2 och 4 efter Dux undan Marjaniemin Heili. Enbart att se Kennel Marjaniemis uppfödare- eller gruppklass var värt en resa till utställningen. Kennel Tychoburg visade även upp en vacker grupp, men på grund av att däri ingick, förutom stjärnorna Into och Hettie, även två utvecklade unghundar, kunde den icke konkurrera ut Kenneln Marjaniemi. En uppseendeväckande jämn och vacker grupp visades upp av gränsbevakningen. Det var synd, att den icke heller kom till sin rätt med sina fyra hundar, trots olika härstamning nästan som stöpta i samma form.

Intresset för schäferrasen är oerhört i Finland och valpkullarna äro borttingade långt i förväg och betinga höga priser. En 6 veckors valp kostar 5—8,000 Mark. Praktiskt taget samtliga hundar, som voro ett par år gamla hade varit inkallade och voro utbildade till patrullhundar, vilket förklarar hundarnas utmärkta karaktärer. Utställningen besöktes av c:a 16,000 personer, vilket även visar, att intresset för hundarna är stort bland allmänheten i Finland. Säkerligen hade flera hundar kunnat få en stör-

Champion Dinnie v. Marjaniemie. Äg. Direktör Leopold Öller, Helsingfors.

re kraft och bättre exteriör, om det varit andra tider och hundarna fått kraftigare föda, men jag är övertygad om, att när det nu arbetas i rätt riktning inom aveln, kommer det inte att dröja länge förrän finska schäferhundarna höjt sig över medelmåttornas nivå och på allvar kunna konkurrera med oss.

Till sist kan jag som glädjande nyhet meddela, att det är icke omöjligt, att vi redan nästa vår få möta våra östra grannar i en landskamp mellan spår- och rapporthundar. Intresset därför är stort och det arbetas febrilt på att få fram en likartad provningsordning i dessa grenar. Skyddshundsarbete förekommer däremot icke på klubbens program. Vidare är det icke heller omöjligt, att vi till utställningen nästa vår få se stjärnan Into v. Tychoburg och hans lilla syster Lizzie, vilken i exteriört hänseende icke lär stå sin store bror efter. Into kommer — om det går att ordna — att stå någon kortare tid till avelstjänst i Sverige.

På lördagskvällen gavs bankett på Fiskartorget i vilken nära 1,000 personer önskade deltaga, men endast omkring 400 kunde tagas emot. På söndagen besöktes utställningen av president Mannerheim, varvid samtliga segrarehundar visades upp. Kvaliteten bland finska spetsarna och karelska björnhunden samt jakthundarna var god, medan en del andra raser voro av mindre god kvalitet.

Föreningen och dess medlemmar visade oss utländska gäster den mest storslagna gästfrihet under vår veckolånga vistelse i Finland — och så var det åter tid att vända om mot hemlandet, ett vackert minne rikare.

A.-G. Sellman.

Bruna dobermannpinscherhunden Rex SKKS 1341 TT, står till avelstjänst.

Äg. Herr A. Zakrisson, Hökensgatan 1, Stockholm. Tel. 42 75 88.

GUST. SWÄRD, Smedslätten.
Artiklar av Koppar o. Mässing.
Lämpliga som pris Lampetter, Bric-
kor, Ljusstakar, Bågare m. m.
Mångårig leverantör till våra främ-
sta återförsäljare inom branschen.

GUST. SWÄRD, Smedslätten.
Telefon 25 01 46.

Engströms Herrekipering

Folkungagatan 110 (Apotekshuset)
Tel. 41 71 91

När det gäller skjortor, slipsar och trikå. Obs! Även sportskjortor och sportmössor i största urval.

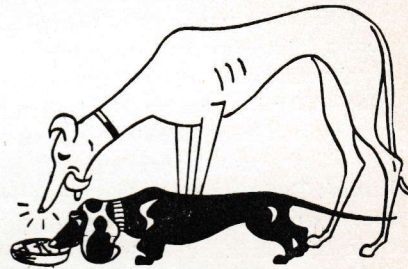
Gynna annonsörerna!

Stör icke viltbeståndet
genom att Din hund får springa
lös i markerna.

Både hög och låg älska TONNYS köttmjölskex

Nu kr. 1:35 per kg. (Kupongfritt)

Kända kennelmän om Tonny's:

Friherre Carl Leuhusen,
sekr. i Svenska Kennelklubben.

... Jag vill oförbehållsamt erkän-
na, att hundbröd av Tengers till-
verkning regelbundet gives mina
hundar. För närvarande sker ut-
fodringen till stor del med Ton-
nys Köttmjölskex, som genom sin
stora halt av kött är ett utmärkt
komplement till den i dessa ran-
soneringstider eljest kanske allt-
för ensidiga kosten.

Carl Leuhusen

Greve Björn von Rosen.

Tonnys Köttmjölskex har jag an-
vänt sedan flera år. Jag finner
det vara ett fullgott hundbröd,
i kvalitetsnivå med de engelska
fabrikat jag tidigare provat.

Björn von Rosen

Axel Hellgren, instruktör i
Svenska Brukshundklubben.

I min uppfödning av de hundar
jag har under brukshundsres-
sy, använder jag i stor utsträck-
ning Tonny's Köttmjölskex, som
jag kunnat konstatera har en
synnerligen god inverkan på
hundarnas kondition och välbef-
innande.

Axel Hellgren

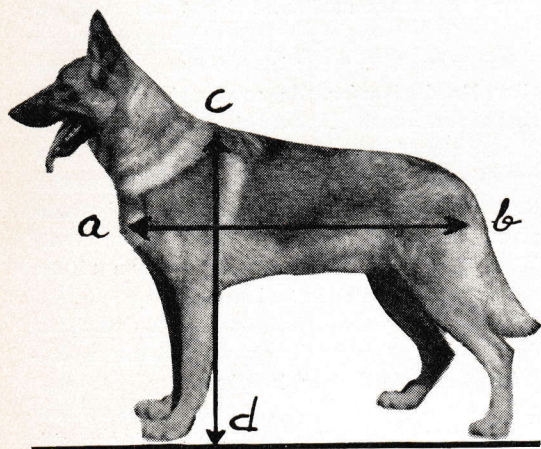
A.-B. TENGERS HUNDBRÖDSFABRIK • STOCKHOLM

Bedömning av Schäferhundar

För Brukshunden av Sigfr. Sund

Forts. fr. föreg. nummer.

IV. Mankhöjden.

$a-b = \text{längd}$, $c-d = \text{höjd}$.

De önskvärda brukshundsmåtten äro för tigar 55--60 cm. och för hundarna 60--65 cm.. Över- eller underskridas dessa mått, minskas schäferhundens bruks- och avelsvärde. Mankhöjden (rygghöjden) mätes med stångmått och tages då hunden står lika på alla fyra lemmarna. Den avser höjden på benstommen således med nedtryckt hårmassa. Måttstickans placering, se bilden. Ett bra sätt är att ställa djuret intill en vägg och medelst en penna avpricka höjden, som sedan går lätt att mäta.

Hunden skall vara långsträckt.

Schäferhunden skall vara långsträckt, d. v. s. totallängden skall avsevärt överstiga mankhöjden, eller med andra ord den skall täcka mycket mark. En bällängd på 61--62 cm. till 72--73 cm. motsvarar en mankhöjd av 55 resp. 65 cm. och därmed få vi fram de önskvärda brukshundsmåtten.

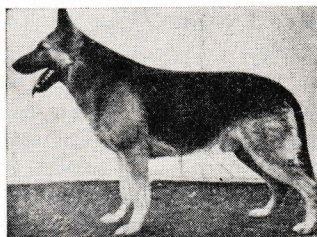
Bällängden mätes på en stående hund från och med bogspetsen till och med sittbensknölen (Se bilden).

I stället för uttrycket bällängd ser man och hör ofta uttrycket rygglängd, vilket

icke kan anses fullt riktigt. Vad som i dagligt tal kallas rygglängd är som regel den egentliga ryggens mellandel. Denna får emellertid inte vara för lång. Hundens önskvärda bällängd skall uppkomma genom fram- och bakdelens bredd eller som vi bruka uttrycka det djup, och icke genom en i ögonen fallande lång mellandel (delen mellan manken och korset). Med djup skuldra och dito bakdel mena vi alltså, att dessa delar bildas genom långa och i varandra väl invinklade ben.

Kraft, benbyggnad och muskler. . .

Till den rätta höjden och längden hos en brukshund hör även den rätta kraften, som ligger i benstommen och musklerna. Arbetshunden behöver en kraftig benstomme, men bendelarna skola vara fasta och torra, varken för klumpiga eller

*En kraftig, proportionerlig, välbyggd och samtidigt elegant hund.
Obs.! Brett bog- och lärparti.*

svampiga och ej heller för veka (fina). Vi behöva icke företaga några mätningar för att avgöra, om dessa detaljer äro de riktiga, ty ett tränat öga är tillräckligt för att avgöra om hunden har den rätta bengrovleken.

Skelettet väger ungefär en sjundedel av hundens sammanlagda vikt. En hund, som väger exempelvis 30 kilogram, har således ett skelett på omkring 4,5 kilogram, en vikt som visserligen kan förefalla liten, men vi måste tänka på, att hunden måste vara rörlig och därför icke kan draga på allt för stor vikt för benstommen.

Forts.

En spexdans vid sportstugan

Om Philippus Phallius, vilken dog trettiofyra dagar före Kristi födelse, fått uppleva en sådan spexdans, som alla medlemmar ute vid vår sportstuga den goda Valborgs dag, hade han säkert levat än, ty ett gott skratt förlänger livet.

Efter att ha gnuggat sömnen ur de trötta ögonen, började både hussar, mattar och diverse sprattlande individer, s. k. hundar, att embarcera S. J:s strömlinjeformade lokaltåg norrut. Efter framkomsten till stugan vidtog det vanliga mors-mors! O-hej på dej! Hundarna sa visst någonting liknande till varandra, varpå de efter alla konstens regler bevattnade träd och buskar för att liksom bättre markera: "jag är här i dag". De, vilka lämnat huvudvärken hemma, prövade sina telningars S. = K. $\times$ X (E + P. + J. + I.), vilket är prövningsordningarnas definition på ett spårs sammanlagda lukt. (Om någon "sprack" fick han väl skylla på E:s oförmåga för ögonblicket — vilket händer ibland).

Då solen stod i zenit, kallade jag samman deltagarna i säcklöpningen. Banan var krävande. Hundar måste medföras. Säckarna voro hopknutna med snören och utlagda c:a femton meter framför startlinjen. Melvin var snabb i starten och letade fram den största säcken. Han gick sedan i splendid isolation i mål. "Brollan" och Isidor kämpade tappert ända in på mållinjen. Vackert grabbar! Nästa man var en kvinna, Britta H., som segrade knappt över Ingrid Nyberg. Publiken hejade frenetiskt.

Hurry-Scurry-tävlingen var uppdelad i fem sammanhängande moment. Hinderlöpning med stenkulor i teskedar, bullätning från snören, urdrickning av en läskedrycksbutelj, nål- och trådmoment samt spikslagning. Hundar måste även nu medföras. Att beskriva denna tävling är svårt. Jag tror att tredje momentet var den största stötestenen. Att träda tråd i nål voro herrarna lika stora specialister på som damerna att slå i femtumsspikar med en sten som hammare. Här sågs som segrare Märta Wilhelmsson, Maj Nyström tvåa, Birgit Wilhelmsson och Signe Hanell trea resp. fyra. Bravo flickor!

Som huvudnummer hade jag tänkt mig dragkampen mellan tio damer och fem herrar, men den blev inte det man tänkt sig på grund av

damernas oerhörda överlägsenhet. Första omgången startade damerna så häftigt, att det blott blåste till ett tag och så var deras seger ett faktum. Andra omgången blev visserligen en aning hårdare, och hade inte herrarnas stabile ankare ramlat framstupa så "vete katten" hur det gått (nu hör jag kvinnoprotester)?

Herr Erik Johansson skänkte ett fint pris till bästa kvinnliga förare i en appelltävling, som anordnades med U. Friberg som tävlingsledare. Gustavsson och Sundqvist fungerade som prisdomare. Här startade elva damer med egna eller lånade hundar. En mycket hård strid utspann sig. Ingrid Nyberg med Jeff och Britta Hansson med Silva erhöles samma poäng. Omprövning föreslogs och omprövning verkställdes. Återigen mycket hårt, fast Silva lyckades placera sig en aning före. Signe Hanell med Silva blev god trea. En rasande grann tävling med verkligt goda prestationer.

Under en paus i lunchrasten tävlades om Arnolas Lonas pris för damer. Tävlingen kallades "Burr" och var knepig värre. Ett stort antal amaszoner, verkliga experter i matematik, anmälde sig. En efter en blevo utslagna tills endast segrarinnan, Maud Comstedt, blev kvar. Hon fick mottaga en flaska indisk parfym som belöning.

Till sist ett tack till alla funktionärer, prisdomare och deltagare för visat intresse. Till polisman Lindgren ett tack för besvär med utlåning av dragkampslinan.

Om det visar sig att intresse finnes, så kommer en Gökotta att anordnas med en del skämttävlingar på programmet, varom meddelande kommer att lämnas vid stugan.

Hasse.

Något från vårt södra broderland

Från en klubbmedlem ha vi för någon tid sedan mottagit följande inlägg, som tyvärr ej hann att komma med i föregående nummer av tidskriften.

Ofta händer det ej, i dessa krigets — låt oss hoppas sista — dagar att några underrättelser når oss från de utländska hundklubbarna. Men härom dagen anlände till min stora glädje Medlemsblad för Dansk Schæferhundeklubb. Kan en schäfervän annat än glädja sig åt den framgång den danska klubben, trots krigets stora svårigheter, vunnit?

Dansk Schäferhundeklubbs formand (ordf.), fru L. Wengel, skriver i årsberättelsen för 1944 om klubbens många svårigheter men även om dess glädjeämnen. Svårigheterna har bland annat varit att planlagda uppgifter måst ändras gång på gång för att i vissa fall helt ställas på framtiden. De danska specialklubbarnas årligen återkommande höstutställning vållade massor av arbete och bekymmer, och när den äntligen kom till stånd blev anmälningstiden synnerligen kort, ja, till på köpet så kort, att en del anmälningar icke hann fram i rätt tid. Hastverk är lastverk, men i detta fall berodde det ej på klubben utan på rådande förhållanden. Som en stor framgång betecknar ordföranden den stegrade medlemsiffran, som för året slutade på 1002 mot 551 medlemmar vid 1943 års slut. Efterfrågan på schäferhundar och valpar har aldrig tidigare varit så stor. Detta har tydligen medfört, att en del geschäftmakare försökt att utnyttja förhållandena på ett allt annat än sportmannamässigt sätt.

För schäferbeståndets höjande har danskarna lyckats importera en del synnerligen goda avelsdjur. — Den bästa tycks vara Billo vom St. Magni, fallen efter amerikanske champion Brando vom Heidelbergberg (f. ö. en broder till min första import Asta vom Heidelbergberg, vars avkomlingar nu i andra och tredje led sätta sin prägel på utställningarnas segrarklasser). Konsulent J. Kiilerich säger, att Billo är den bästa hanhund som Danmark hittildags ägt och beskriver honom som en djupställd, långsträckt, välvinklad, ädel, stram, substansfull hund med utomordentliga rörelser.

Fru Wengel avslutar årsberättelsen med orden: "Nu er vi gaaet ind i 1945, som efter alle Solemaerker at dømme naeppe bliver lettere end det foregaaende Aar, derfor maa vi for at gennemføre de Opgaver, der ligger foran os, hylde Mottoet: Alle for En, En for Alle, saa vil vi trods alle Vanskeligheder kunne gavne Klubben, schäferhunden og hinanden."

F. ö. innehåller medlemsbladet prisdomarberättelser och diverse smått och gott. Främst må nämnas vissa regler för valpförsäljning genom anvisning från klubben. Dessa bör i tillämpliga delar brukas även av oss. Dessutom riktas en mycket skarp varning till en del tikägare att icke para för unga tikar.

Vi hoppas alla på att freden snart skall vara ett faktum, och att normala förhållanden åter kan giva de svenska hundarna möjligheter att tävla med de bästa utländska. Vår hundstam

Frågor och svar

Fråga: Hur skall hunden uppträda vid inkallning, då han efter inkallningskommandot närmar sig föraren och skall sätta sig vid dennes vänstra sida?

Svar: Det trevligaste är om hunden närmar sig förarens högra sida och fortsätter tätt förbi denna och vidare bakåt samt slutligen sätter sig vid förarens vänstra sida. Det finns hundar, som äro lärda att gå direkt fram till vänstra sidan och där göra en helomvändning och sätta sig. Det förstnämnda sättet är det bästa, ty då riskerar man icke att hunden skall sätta sig snett, vilket — om hunden icke är särskilt drillad — eljest rätt ofta händer.

Samma är förhållandet vid apportering. Hunden kommer då fram och sätter sig framför föraren, avlämnar föremålet, samt fortsätter därefter runt förarens högra sida på sätt som efter inkallningen.

Fråga. Finnes en s. k. nyinstitfad appellklass?

Svar. Nej!

Fråga. Är den av SBK utgivna boken "Prövningsordningar för skydds-, spår-, rapport- och sjukvårdshundar" rättesnöret vid tävling mellan olika brukshundar?

Svar. Ja. Den finnes att köpa å klubbens expedition, pris 2:— kronor.

Fråga. Om en ansvarighetsförsäkrad hund tillfälligt omhänderhas av annan person och vid ägarens frånvaro förorsakar skada, är försäkringsbolaget då skyldigt utgiva ersättning?

Svar. Ja!

Malmöavdelningen

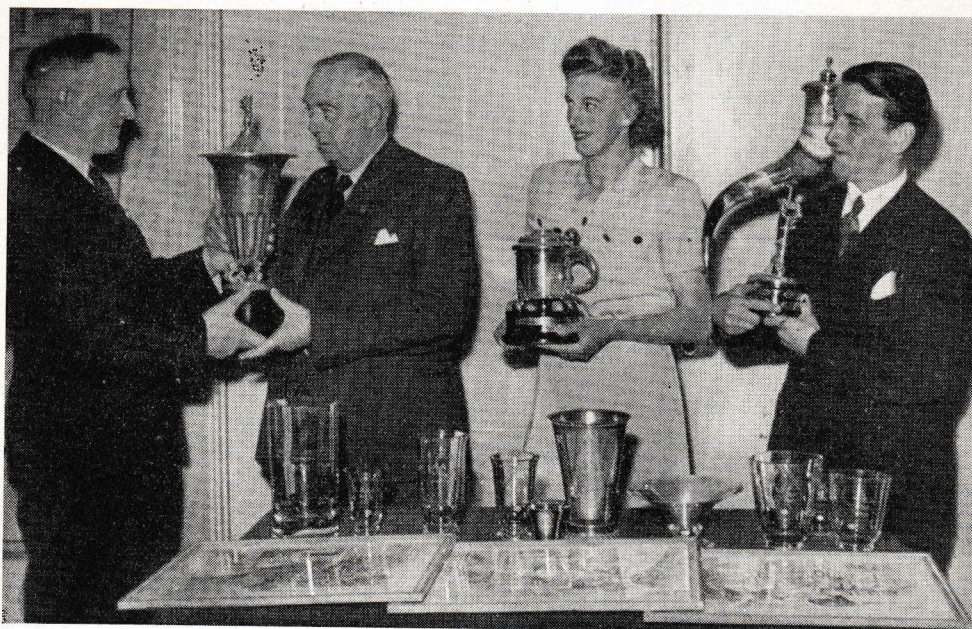
Malmöavdelningen har haft samkväm å Rest. Pilgården. Veterinär Göran Sten höll ett aktuellt föredrag om hunden och hundsjukdomar. En orientering ang. ansvarighetsförsäkring gavs. Vidare lämnade sekreteraren en redogörelse från SBK:s årsstämma i Stockholm. Filmer, välvilligt ställda till förfogande av Dir. Andreasson, Göteborg, visades.

har säkerligen intet att frukta, men konkurrensen kan bli hård. Det gäller dock, att vi ej genom splittring och dylikt ställer en del av vårt goda hundmateriel utanför kennelassociationen.

Enade vi stå, söndrade vi falla.

Iron.

SBK:s Göteborgsavdelnings tävlingar vid Åsa

Från prisutdelningen: ordf. Eric Jacobsson överlämnar Gbg-avd. Vpr. till hr Axel Fihn, som erövat det för alltid. Vidare se vi fru Ingegärd Fredin med Göteborgs-Postens Kanna (2:a int.), och hr Inge Andersson med Gbg-avd. Vandringshorn.

Det blåste kallt, kallt väder ifrån sjön = havet på Kristi Himmelsfärdsdagsmorgon, då vi anlände med tåget från Göteborg till Åsa järnvägsstation. Regnet piskade en i ansiktet, och det såg minsann föga uppmuntrande ut. Hur det var, så upphörde regnandet, men blåsten höll i sig, vilket hade till följd, att spårarbetet försvarades i högsta grad. Hur skulle det ha varit om tävlingsledningen lagt alla spår i medvind —? Det var mer än underligt att dessa klarades så pass bra i en så hård sidvind!

Emellertid konstaterade jag: *att* schäfern Key, 871 UU, för. herr Inge Andersson, var en strålande hund, som i mitt protokoll fick 22 st. 10:or i betyg, godkänt (7) för spåret, noll för ståndsfall på fig. samt 3 9:or; en verkligt bra och trevlig hund, pigg och glad; *att* rottw. Björn, 2500 PP, för. herr Axel Fihn, erhöll 20 st. 10:or och överbetyg i övriga moment. Spåret misslyckades, men sakstövnings- och upplettningsmomenten gav högsta betyg.

Björn, som är en ovanligt god hund, var något vek vid mödprovet; *att* sch. Baré av Trebergsklippan, 2768 PP, för. herr Sigfr. Svensson, var en mycket vacker, rar och trevlig hund, som icke nådde upp till samma nivå som de bägge förstnämnda ifråga om appellen. Han var besvärad av munkorgen vid uppsök. av fig. Föraren gjorde även bort några poäng genom att omotiverat rycka i kopplet; *att* sch-tiken Sazza av Åsabo, 1413 PP, som fördes av fr. Lola Englund, erhöll överbetyg i samtliga appellmoment, men hon är ännu ej färdig i manarbetet. Ett trevligt ekipage; *att* militärutbildade sch. Jeff, 4748 UU, som fördes av hrr Wollgast mest var road av att skämta med husse. Under sin beredskapstjänst har Jeff tydligen uppövats i alla de konster en beväring kan hitta på för att fördriva tiden; *att* nybörjarhunden Clan av Trebergsklippan, 386 SS, förd av herr Eino Kinnunen, erhöll högsta betyg i appellen, spåret, skottoberördhet, skott under budföringen

samt överbetyg i övriga moment utom fig. står stilla och återkallning från fig., där det blev 5:or; samt att sch. Silverlyans Ego, för. herr G. Backer, var ungefär jämngod med föregående, något bättre i skyddstjänst och en aning sämre i appellen, som dock var prima.

Prislista.

Skyddshundar, segrarklass. (stamb.-nr. och för. se ovan.) 1. Key, 640²/₃ p. cert., Stockholms-avdelningens hpr., int. i Gbg-avd. vandringshorn; 2. Björn, 562¹/₃ p., femte och sista in-teckn. i Gbg-avd. vandringspokal; 3. Baré, 558²/₃ p., godkänd.

Högre klass. 1. Sazza, 479 p., uppfl. till skl.; Jeff, ej godkänd.

Nyborjarklass. 1. Clan, 468²/₃ p. och uppfl. till högre klass; 2. Ego, 454 p., uppfl. till högre klass.

Såsom prisdomare fungerade förutom under-tecknad herrar Ramstedt och Lorné och som täv-lingsledare herr Dahlgren med herr Johansson som biträde, Dir. H. Andreasson, flott som all-tid, bjöd hela sällskapet på en charmant lunch i sin trevliga fiskarstuga. Mitt hjärtliga tack för visad vänlighet från de tävlandes och arran-görernas sida.

Sigfr. Sund.

Spårhundsgrupp.

Segrarklass. Hushagens Cora 1849 RR, äg. och förare fru Ingegärd Fredin, hade ett utom-ordentligt svårt spår i det hårda blåsvädret, snirklade litet här och där, men fann fem före-mål. Personspåret utarbetades bra. Cora följde dock andra förledningsspåret ett tag, kom på rätt väg till slut och fann spårläggaren. Appellen var ojämn. Följsamheten kan bättras på och skallgivningen övas. Där röko 20 poäng, som kunna vara bra att ha, om konkurrens finnes. Hoppen voro svaga. Fru Fredins framförande av Cora var utmärkt och rutinen kom väl till-synes under spårarbetet. 1:a pris Cert. 2:a in-teckning i Göteborgspostens vandringspris, Var-bergsavdelningens hpr. 454¹/₃ p.

Nyborjarklass. Benn av Trebergsklippan 1504 SS, äg. och för. hr Bengt Sporrang. Hunden var ej genomarbetad på spår, ovillig att gå längre än c:a 50 meter, även på ett extraspår, ej fast i appellen. Föraren skall se till att öka tempot vid rörelsernas utförande, så kommer hunden med bättre. Han har framtiden för sig. 146¹/₃ p., ej godkänd.

Rapporthundsgrupp.

Segrarklass. Brix 2182 RR, äg. och för. herr Nils Tingström. Denna hund gjorde ett superbt arbete på rapportsträckan i den svåra terrängen. Appellen var rätt god. Platsläggande gick lång-samt. Häckhoppet kan bli bättre, likaså längd-hopp och krypande. Vid platsliggande reste sig hunden före kommando. 451¹/₃ p. Cert. Direktör Andreassons hpr.

Jim 1171 TT äg. och för. hr Tore Uppling, Hälsingborg, fann ingen trivsel i den svåra ter-rängen, som ej liknade den skånska slätten. Hun-den gick ej på förlängningen, varför föraren bröt tävlingen. Kommer igen.

Högre klass. Lola av Åsabo, äg. och för. hr G. Longard, lyckades ej helt på rapportsträckan, men gick bra ändå. Appellen var utmärkt. Enda direkt svaga moment var sättande, som ut-fördes för långsamt. Förarens rutin kom fram vid längdhoppet, där hunden vid återhoppet sän-de framåt för att få längre sats. (Återhoppet hade ingen betydelse, enär prövningsordningen endast känner till ett hopp, men på grund av

Herr Inge Andersson, med sin präktiga Key, 871 UU.

*Direktör H. Andreasson med Luna
av Ulvebo.*

terrängen kunde ej föraren följa med, varför återhopp måste göras). 452 $\frac{1}{3}$ p., uppflyttad till segrarkl. 1:a in-teckning i Fabriksförsäljningens vandringspris, hpr.

King 3489 TT, äg. hr S. A. Skantz, för. hr Knut Skantz, Malmö, sprang sina sträckor närmast fullgott. Appellen var bra, trots nollor i längdhopp och platsliggande. Där försvann se-gern. 443 $\frac{2}{3}$ p., 2:a pr. Hpr. Uppflyttad till segrarklass.

Nybörjarklass. Amigo 105 TT, äg. och för. hr Bernt Lorné, sprang sina sträckor bra, speciellt

*King, 3489 TT, en prima rapporthund,
äg. posttj.-man S. A. Skantz, Malmö.*

till föraren. Appellen måste bättras på avsevärt i alla moment, om Amigo skall hävda sig i högre klass. Bäst var krypande, bland det bästa för dagen. 301 $\frac{1}{3}$ p., 1:a pris, hpr. Uppflyttad till högre klass.

Kille 892 TT, äg. och för. hr Bror Bernhards-son. Hunden var ovillig gå ut på sträckan. Man äger rätt kalla på hunden c:a 50 m. från målet men ej vissla in honom från halva sträckan. Till hjälpföraren var farten snabbare. Appellen jämngod. Nollor i längdhopp och platsliggande. 272 $\frac{2}{3}$ p. 2:a pris. Godkänd. Ej uppflyttad.

Som prisdomare fungerade hrr E. Jacobsson, A. Sandberg samt undertecknad. Fullmäktig för alla grupper hr Pettersson, Alingsås, L. Bohnström.

Kursavslutning i Upsala

För någon tid sedan var undertecknad i Upp-sala på kursavslutning. SBK:s avdelning där hade under våren hållit en dressyrkurs, som varit förlagd till AUS:s ridhus. Den leddes av avdelningens ordförande, herr Gerlin, som nedlagt ett alldeles utmärkt arbete och lyckats över förväntan bra. Från början deltog sjutton elever, av vilka tolv ställde upp för avläggandet av de prov, som berättigar till erhållande av förardiplom. Samtliga klarade provet med glans, och vi gratulera!

Det praktiska provet skedde i tävlingsform och klarades i följande ordning (poängsiffrorna inom parentes):

Fru Eivor Askelin (184, ett strålande resultat); herr Markus Gustavsson (175); herr Per Bergendorf (174); fröken Birgitta Björklund (169); herr Carl F. Skjöldebrand (158); herr Kurt Branting (156); herr Gösta Johansson (151); herr Henry Lavén (145); herr Oskar Mattsson, Börje (141); fröken Elsa Allberg (118); herr Gunnar Frykberg (74); herr Erik Thorngren (59).

Efter prövningen, som skedde vid Grindstugan, samlades ett flertal hundvänner vid ett duka kaffebord och resonerade litet om dressyrkonstens mysterier. Allt var fröjd och gamman.

Nästa gång träffas vi på tävlingsbanan, ty jag förutsätter nämligen, att samtliga kursdel-tagare komma att fortsätta utbildningen. På återseende!

S. Sund.

Lyckad tävling i Norrköping

Svenska Brukshundklubbens Norrköpingsavdelning hade den 22 april 1945 anordnat en träningstävling ute vid Marieborg. Vädrets makter var som vanligt mycket onådiga, ty det regnade hela tiden. Detta var ur både publik- och hundsynpunkt beklagligt.

Emellertid gjorde hundarna, som ju bör kunna arbeta under vilka väderleksförhållanden som helst, ett glänsande arbete. Vad då i första hand spårhundgruppen beträffar gjorde nybörjarhundarna ett gott för att inte säga alldeles utmärkt arbete, emedan så gott som samtliga klarade det 1500 meter långa spåret med de sex apporterna. Dessutom voro appell-, rapport- och skyddshundsgrupperna representerade och goda resultat uppnåddes.

Prislista.

Appellklass. 1. Layo, Stig Karlsson, 249 p.; 2. Spuud, Olov Lindqvist, 245 p.; 3. Lady, Karl-Erik Karlsson, 229 p.; 4. Raksha av Breviksnäs, A. Lundberg, 174 p.

Spårhundar, nybörjarklass. 1. Spica av Breviksnäs, Sven Orest, 416 p.; 2. Castor av Breviksnäs, Walter Hallberg, 395 p.; 3. Mästerhems Tusse, Stig Altner, 370 p.; 4. Capella av Breviksnäs, Stefan Lindeberg, 364 p.; 5. Tjark, Bernt Andersson, 295 p.; 6. Polux av Breviksnäs, B. Riis, 185 p.

Rapporthundar, nybörjarklass. 1. Mira av Breviksnäs, Bror Anderzén, 320 p.; 2. Ronda av Breviksnäs, B. Öhström, 290 p.

Skyddshundar, nybörjarklass. 1. Barro, Gösta Pettersson, 462 p.; 2. Lula av Asabo, Olov Persson, 407 p.

Segrarklass. 1. Enghälls Buddy, Harry Widgren, 664 p.

H. W.

Det gläder en gammal hundgubbe att se hur bra det arbetats med hundarna överallt i landet. Synd bara, att valpsjukan börjat sticka upp huvudet ovanligt mycket och t. o. m. så pass, att förbud mot hållande av officiella tävlingar utfärdats. Vi måste noga följa veterinärvetenskapens råd och akta oss för allt för stora anhopningar av hundar. Då vi är ute och promenerar med vår hundar, skall vi inte låta dem nosa på varandra utan marschera vidare.

—d.

Från Värmlandsavdeln.

Värmlandsavdelningen har startat med förlig vind i seglen och alla förutsättningar ser ut att finnas för att kunna nå ett gott resultat inom brukshundarbetet i Värmland. Medlemsantalet är nu uppe i 48 plus 18 medlemmar i den nybildade Arvika-sektionen. Denna startade måndagen den 23 april med ett sammanträde, varvid från Värmlandsavdelningens styrelse deltog överingenjör O. Wennberg och kapten G. A. Hjortsberg. Den senare höll bl. a. föredrag och visade några filmer om tjänstehundar. Intresset var stort, men så hade ju också sektionen fått en god förhandsreklam, i det att en schäfer, tillhörig en av sektionens initiativtagare, poliskonstapel V. Karlsson, veckan förut spårat upp en försvunnen pojke på 4 år och den skumma individ, som sökt våldföra sig mot honom.

Till sektionsstyrelse valdes: poliskonst. J. A. Karlson, ordf.; trädgårdsmäst. A. Karlsson, v. ordf.; poliskonst. V. Karlsson, sekr.; maskinist V. Janson, skattmäst. samt arrendator B. André.

Efter allt att döma torde samarbetet mellan avdelningsstyrelsen och Arvikasektionen bli givande.

I Karlstad har dressyrarbetet påbörjats med en kurs i appeldressyr under ledning av två styrelsemedlemmar, sekreteraren i klubben Curt W. Blomgren och den kunnige furiren Helmer Lundberg, och anslutningen var från början god. Antalet deltagare uppgår f. n. till ett 20-tal hundar med "vidhängande" mattar och hussar. Hundmaterialet synes vara ganska gott i Värmland f. n., och intresset för brukshundraserna tycks vara i ständigt stigande.

Bewe.

Ett gott vattenarbete

När sommaren nu snart är här, och vi med våra hundar kan ta oss ett uppfriskande dopp i klara böljan, söker sig mina tankar tillbaka några år och fastnar vid en liten episod.

Det var på den tiden, när vår klubbkamrat Bertil Jansson levde. De som minns honom vet, att han ägde en tik, Laila. Under hans ganska långvariga sjukhusvistelse hade vi fått förtroendet att ha tiken hos oss. Silva, vår egen hund, och Laila var redan förut mycket goda vänner. Ännu mera befästes kamratskapet dem emellan

Lyckad tävling i Norrköping

Svenska Brukshundklubbens Norrköpingsavdelning hade den 22 april 1945 anordnat en tävling ute vid Marieborg. Vädrets makter var som vanligt mycket onådiga, ty det regnade hela tiden. Detta var ur både publik- och hundsynpunkt beklagligt.

Emellertid gjorde hundarna, som ju bör kunna arbeta under vilka väderleksförhållanden som helst, ett glänsande arbete. Vad då i första hand spårhundgruppen beträffar gjorde nybörjarhundarna ett gott för att inte säga alldeles utmärkt arbete, emedan så gott som samtliga klarade det 1500 meter långa spåret med de sex apporterna. Dessutom voro appell-, rapport- och skyddshundsgrupperna representerade och goda resultat uppnåddes.

Prislista.

Appellklass. 1. Layo, Stig Karlsson, 249 p.; 2. Spuud, Olov Lindqvist, 245 p.; 3. Lady, Karl-Erik Karlsson, 229 p.; 4. Raksha av Breviksnäs, A. Lundberg, 174 p.

Spårhundar, nybörjarklass. 1. Spica av Breviksnäs, Sven Orest, 416 p.; 2. Castor av Breviksnäs, Walter Hallberg, 395 p.; 3. Mästerhems Tusse, Stig Altner, 370 p.; 4. Capella av Breviksnäs, Stefan Lindeberg, 364 p.; 5. Tjark, Bernt Andersson, 295 p.; 6. Polux av Breviksnäs, B. Riis, 185 p.

Rapporthundar, nybörjarklass. 1. Mira av Breviksnäs, Bror Anderzén, 320 p.; 2. Ronda av Breviksnäs, B. Öhström, 290 p.

Skyddshundar, nybörjarklass. 1. Barro, Gösta Pettersson, 462 p.; 2. Lula av Asabo, Olov Persson, 407 p.

Segrarklass. 1. Enghälls Buddy, Harry Widgren, 664 p.

H. W.

Det gläder en gammal hundgubbe att se hur bra det arbetats med hundarna överallt i landet. Synd bara, att valpsjukan börjat sticka upp huvudet ovanligt mycket och t. o. m. så pass, att förbud mot hållande av officiella tävlingar utfärdats. Vi måste noga följa veterinärvetenskapens råd och akta oss för allt för stora anhopningar av hundar. Då vi är ute och promenerar med vår hundar, skall vi inte låta dem nosa på varandra utan marschera vidare.

—d.

Från Värmlandsavdeln.

Värmlandsavdelningen har startat med förlig vind i seglen och alla förutsättningar ser ut att finnas för att kunna nå ett gott resultat inom brukshundarbetet i Värmland. Medlemsantalet är nu uppe i 48 plus 18 medlemmar i den nybildade Arvika-sektionen. Denna startade måndagen den 23 april med ett sammanträde, varvid från Värmlandsavdelningens styrelse deltog överingenjör O. Wennberg och kapten G. A. Hjortsberg. Den senare höll bl. a. föredrag och visade några filmer om tjänstehundar. Intresset var stort, men så hade ju också sektionen fått en god förhandsreklam, i det att en schäfer, tillhörig en av sektionens initiativtagare, poliskonstapel V. Karlsson, veckan förut spårat upp en försvunnen pojke på 4 år och den skumma individ, som sökt våldföra sig mot honom.

Till sektionsstyrelse valdes: poliskonst. J. A. Karlson, ordf.; trädgårdsmäst. A. Karlsson, v. ordf.; poliskonst. V. Karlsson, sekr.; maskinist V. Janson, skattmäst. samt arrendator B. André.

Efter allt att döma torde samarbetet mellan avdelningsstyrelsen och Arvikasektionen bli givande.

I Karlstad har dressyrarbetet påbörjats med en kurs i appeldressyr under ledning av två styrelsemedlemmar, sekreteraren i klubben Curt W. Blomgren och den kunnige furiren Helmer Lundberg, och anslutningen var från början god. Antalet deltagare uppgår f. n. till ett 20-tal hundar med "vidhängande" mattar och hussar. Hundmaterialet synes vara ganska gott i Värmland f. n., och intresset för brukshundraserna tycks vara i ständigt stigande.

Bewe.

Ett gott vattenarbete

När sommaren nu snart är här, och vi med våra hundar kan ta oss ett uppfriskande dopp i klara böljan, söker sig mina tankar tillbaka några år och fastnar vid en liten episod.

Det var på den tiden, när vår klubbkamrat Bertil Jansson levde. De som minns honom vet, att han ägde en tik, Laila. Under hans ganska långvariga sjukhusvistelse hade vi fått förtroendet att ha tiken hos oss. Silva, vår egen hund, och Laila var redan förut mycket goda vänner. Ännu mera befastes kamratskapet dem emellan

under de strövtåg och cykelpromenader jag varje dag företog i deras trevliga sällskap. Till motionen hörde regelbundna simturer. Dessa dagar var bland de roligaste.

Men så en dag kom Lailas riktiga husse hem för att under resten av sommaren njuta av sol och lantluft. För att få sällskap på sina små promenader tog han Laila med ut till landet. Bertil skulle bo hos sina föräldrar ute vid Bogesund. Färden dit företogs med båt från Ropsten, om jag inte missminner mig. Nåväl, allt gick väl någon vecka, men så blev Bertil hastigt sämre. Följaktligen fick han intaga sängen några dagar. Laila blev utan lekkamrat. Ingen hade tid över för henne. Vad var att göra? Jo, naturligtvis fanns en lösning — Silva. Men hela långa och breda Askrikesfjärden, 20 minuters båtresa. Sagt och gjort. I "plurret" över till Lidingö. Så följde hon strandkanten till Lidingöbron, och där i "plurret" igen — ingen broavgift! I full fart genom Stockholm och ut till Hagalund till den goda väninnan Silva. Något blöt men glad i hågen kom hon hem till oss. Att vi blev förvånade säger sig självt.

Ett i sanning gott vattenarbete!

Hasse.

Kursavslutning vid Karlbergs Ridhus den 27 april 1945

1:a pris Ricki, schäfer, representant Klas Tellberg, 160 p.; 2:a pris Bessi, schäfer, herr Sven Nilsson, 157 p.; 3:e pris Arwå Peggi, schäfer, köpman E. Uppström, 150 p.; 4:e pris Mär-Will's Moment, rottweiler, fru Inga Haby, 149 p.; 5:e pris Don, schäfer, kamrer Curt Myrén, 148 p.; 6:e pris Jack, dobermann., stud. Ingvar Adolfsson, 139 p.; 7:e pris Gretchen, rottweiler, herr G. Ljungblad, 139 p.; 8:e pris Dick, schäfer, fru Margit Eriksson, 139 p.; 9:e pris, Dolly, dobermann., herr Hugo Eggers, 139 p.; 10:e pris Max, riesen., herr Karl A. Hultman, 137 p.; Cara, schäfer, fru Greta Nilsson, 134 p.; Chyp, schäfer, herr P. Lindberg, 130 p.; Lorna av Lervik, schäfer, fröken Inga-Lisa Aspington, 126 p.; Dennis, schäfer, herr Wilhelm Bommelin, 124 p.; Jack av Wennberga, rottweiler, fröken Astrid Samuelsson, 124 p.; Mona, riesen., herr Lars Lotelius, 121 p.; Peggie, schäfer, föreståndare Erling Frogner, 120 p.;

Tommy, airedale, fru Linnéa Olsson, 119 p.; Tesso, rottweiler, herr J. V. Andersson, 118 p.; Troy av Skönberg, dobermann., herr Sven B. Johansson, 110 p.; Troya, fröken Ingrid Erlandsson, 110 p.; Carrie, schäfer, fru Stina Fornblad, 109 p.; Nelly, dobermann., herr Tage Micaelsson, 108 p.; Butcho, boxer, herr Sven Göthlin, 103 p.; Ylva, fröken Marianne Egnell, 100 p.; Guy, schäfer, herr Arne Askvall, Rigo, rottweiler, herr Olow Dedekam, 93 p.; Trolli, schäfer, fröken Asta Mosesson, 92 p.; Zita, schäferbl., fru Arla von Sydow, 91 p.; Raya, schäfer, fru Anna Martin, 87 p.; Bella, boxer, stud. Olof Felenius, 72 p.

Spår- och rapporthundstävling i Helenelund den 29 april 1945

Spårhundar:

Nyborjarklass. 1:a pris Ch. Solåkers King, 234 MM, schäfer, 423¹/₃ p., herr K. Törnkvist, uppfl. till högre klass; 2:a pris Sacco Excelsior, 2577 PP, schäfer, 419 p., herr Sixten Johansson, uppfl. till högre klass; 3:e pris Ch. Prince Rudy von Lankershim, 1541 MM, dobermann, 418 p., herr Gunnar Svensson, uppfl. till högre klass; 4:e pris Strongheart av Aros, 2922 TT, schäfer, 389¹/₃ p., herr J. Björklund, uppfl. till högre klass; 5:e pris Lonny, 2630 TT, schäfer, 376¹/₃ p., herr E. Nilsson, uppfl. till högre klass; 6:e pris Ymer av Fenrisulven, 2320 TT, schäfer, 340²/₃ p., herr H. Karlsson, uppfl. till högre klass; 7:e pris Kuna, schäfer, 328¹/₃ p., polisman Persson, uppfl. till högre klass; 8:e pris Capella av Breviksnäs, 2462 TT, schäfer, 322¹/₃ p., herr S. Lindeberg, uppfl. till högre klass; Kyrkvikens Kuna, 2068 SS, riesen, 307²/₃ p., herr S. Rydström, Wångens Tonny, 1173 TT, dobermann, 269 p., herr E. Nilsson, Raja, 2891 TT, schäfer, 263 p., herr J. Waldna; Rita, rottweiler, 171 p., fröken E. Strömberg, champ. Tonny av Aros, 1772 RR, rottweiler, 153 p., fru Iris Johansson.

Högre klass. 1:a pris Zenta, schäfer, 462²/₃ p., fru M. Haglund, uppfl. till segr.-klass; 2:a pris Zama av Åsabo, 2103 RR schäfer, 435¹/₃ p., fru A. M. Johansson, uppfl. till segr.-klass.

Segrarklass. 1:a pris Frej, schäfer, 478¹/₃ p., polisman S. Svanström, champ. cert.; 2:a pris Dixå, 806 NN, schäfer, 477¹/₃ p., herr H. Gelin, Ch. Ols Buster, 735 PP, rottweiler, 390²/₃ p., fru I. Olssen.

Rapporthundar:

Nybörjarklass. 1:a pris Don, 2888 TT, schäfer, 384²/₃ p., herr Curt Myrén, uppfl. till högre klass; 2:a pris Yessi, schäfer, 371²/₃ p., herr Olle Lönn, uppfl. till högre klass.

Högre klass. Buster, 2352 TT, schäfer, 494¹/₃ p., herr B. Sandberg, Upsala, uppfl. till segr.-klass; 2:a pris Kimmo, 413 SS, schäfer, 467¹/₃ p., herr R. Håkansson, Upsala, uppfl. till segr.-klass.

Segrarklass. Prince Noir, 561 RR, riesen., 509¹/₃ p., herr Isidor Karlsson, cert.; 2:a pris Rigo av Aros 338 SS, boxer, 480²/₃ p., herr Åke Hultgren, Ch. Aia, 1055 RR, schäfer, 334²/₃ p., herr Melvin Svensson; Branthems Bonzo, 2444 PP, 301 p., schäfer, herr Erik Holst, Västerås, Tjang, schäfertyp, 218²/₃ p., herr Arne Johansson, Västerås; Robin, 415 SS, schäfer, 215¹/₃ p., herr H. Wendin, Upsala.

Skydds- och sjukvårdshundstävling 6 maj i Helenelund

Skyddshundar:

Nybörjarklass. 1:a pris Boy av Nybacka, 3846 UU, 409²/₂ p., herr Erik Sundlöf; 2:a pris Shaggy av Ringön, 2057 TT, airedale. 399¹/₃ p., förare G. Olsson, ägare disp. S. Lindgren, Rojan 4484 UU, 305¹/₃ p., herr Erik Gustafson; Dennis, schäfer, 249 ²/₃ p., herr W. Bormelin.

Högre klass. Ch. Jeff av Wennberga, 1274 RR, 521¹/₃ p., herr H. Nyberg, uppfl. till segr.-klass; 2:a pris Key, schäfertyp, 511 p., herr Erik Johansson, uppfl. till segr.-klass.

Segrarklass. 1:a pris Treua 561 PP, rottweiler 698 p., herr Georg Pettersson, cert.; 2:a pris Ch. Foya, 1926 LL, schäfer, 689 p., herr G. B. Gustavsson, 3:e pris, Ch. Ols Buster, 735 PP, rottweiler, 672¹/₃ p., herr Gösta Olsson; 4:e pris Ch. Solåkers King, 234 MM, schäfer, 653²/₃ p., herr Knut Törnkvist; 5:e pris Charlas Excelsior, 1279 RR, schäfer, 624²/₃ p., herr Frans Karlsson; Sacco Excelsior, 2577 PP, schäfer, 602¹/₃ p., herr Sixten Johansson; Matanza av Wennberga, 2926 PP, rottweiler, 591²/₃ p., herr G. Olsson; Roy av Wennberga, 577 SS, rottweiler, 582²/₃ p., herr Erik Bennvik; Cara, 1925 LL, schäfer, 547¹/₃ p., herr Knut Westin.

Stadgar för Svenska Brukshundklubbens lokalavdelning i Karlskrona

(Godkända av Centralstyrelsens V. U. den 12 januari 1945.)

§ 1.

Avdelningens namn skall vara Svenska Brukshundklubbens Karlskronaavdelning.

§ 2.

För avdelningen gäller stadgar för Svenska Brukshundklubben jämte nedan angivna bestämmelser. I mån ej annat här nedan utsäges, tillämpas klubbens stadgar även avseende avdelningens interna angelägenheter.

§ 3.

Avdelningens geografiska verksamhetsområde är Blekinge län.

§ 4.

Avdelningens medlemmar utgöras endast av personer, som erlagga årlig avgift samt ständiga medlemmar i Svenska Brukshundklubben, vilka antingen äro bosatta inom avdelningens verksamhetsområde eller genom beslut av centralstyrelsen ändock hänförts till avdelningen.

§ 5.

Avdelningens högsta beslutande organ är årsmöte och extra sammanträde. Dess förvaltning ombesörjes av en styrelse, bestående av ordförande, 4 ledamöter och 2 suppleanter.

§ 6.

Årsmötet sammanträder före den 15 februari varje år. Extra sammanträde hålles för avgörande av visst eller vissa i kallelsen uppgivna ärenden. Kallelse till årsmöte eller extra sammanträde skall kungöras genom annons i ortstidningarna eller genom särskilda skrivelser. Kallelsen skall hava publicerats respektive avsåts senast 7 dagar före sammanträdet

§ 7.

Vid årsmöte förekomma följande ärenden:

1. Val av justeringsmän.
2. Val av ordförande för sammanträdet.
3. Styrelsens berättelse för sistförflutna kalenderår.

Sjukvårdshundar:

Nybörjarklass. 1:a pris Black King av Norberga, 640 SS, dobermann., 316²/₃ p., herr Gösta Johansson, 2:a pris Ajax, 3486 TT, dobermann., 291¹/₃ p., fröken Birgitta Elg.

4. Revisorernas berättelse för sistförflutna kalenderår.
5. Frågan om ansvarsfrihet för styrelsen.
6. Fastställande av årsavgift för kalenderåret.
7. Val av ordförande för ett år.
8. Val av 2 ledamöter för två år.
9. Val av 2 suppleanter.
10. Val av klubbmästare.
11. Val av kursledning för 1 år (bestående av 3 ledamöter).
12. Val av 2 revisorer och 2 revisorssuppleanter för granskning av styrelsens förvaltning under kalenderåret.
13. Andra ev. ärenden.

§ 8.

Styrelsen har sitt säte i Karlskrona. Den är beslutsmässig, då minst 3 ledamöter äro närvarande och dessa äro om beslutet ense.

§ 9.

Avdelningens räkenskaper, vederbörligen avslutade, ävensom årsberättelse och styrelsens protokoll skola senast en vecka före årsmötet för granskning överlämnas till revisorerna, som till årsmötet avgiva berättelse över granskningen av styrelsens förvaltning under föregående kalenderår.

§ 10.

Ändring av dessa stadgar kan endast ske vid årsmöte och blir ej gällande, förrän centralstyrelsen godkänt ändringen.

Hur min hund blir champion

I paragraf 24 av Svenska Kennelklubbens stadgar står ifråga om utmärkelser följande:

"Utmärkelsen utgöres av valörpris, betyget godkänd, hederspris samt championat och segrartitel.

Valörpriset utgöres av första, andra och tredje pris vid kvalitetsbedömning samt av första, andra, tredje och fjärde pris vid konkurrensbedömning.

Hederspris är ställt till prisdomares förfogande och avser att utmärka hund eller grupp med vissa framstående egenskaper.

Championat.

1. Hund, tillhörande ras, med vilken bruksprov ej hålles — — —
2. Hund av ras, med vilken bruksprov anord-

nas, tilldelas titeln champion, när han erövat antingen:

- a) tre första pris i segrarklass vid erkänd nordisk utställning, därav minst ett vid SKK:s samt första pris i öppen klass på erkänt nordiskt bruksprov eller armécertifikat. Vid bruksprov med skydds-, spår-, rapport- och sjukvårdshundar samt älg-hundar och vallhundar motsvarar betyget godkänd i förevarande avseende första pris i öppen klass vid erkänt nordiskt bruksprov. — — —
- b) tre första pris i segrarklass på erkänt nordiskt bruksprov, därav minst ett på SKK:s samt första pris i öppen klass vid erkänd nordisk utställning,
- c) två första pris i segrarklass vid erkänd nordisk utställning samt ett första pris i segrarklass vid av SKK anordnat bruksprov,
- d) två första pris i segrarklass på erkänt nordiskt bruksprov, därav minst ett vid SKK:s samt första pris i segrarklass vid Svenska Kennelklubbens utställning.

Vid utställning samt vid bruksprov med skydds-, spår-, rapport- och sjukvårdshundar vunnit första pris i segrarklass kvalificerar dock ej för championat med mindre prisdomaren i protokollet antecknat detsamma såsom sådant och därom utfärdat certifikat.

Beträffande fågelhundar — — —

Beträffande stövare — — —

Vid bruksprov — — —

Vid bruksprov med draghundar kvalificerar första pris ej för championat.

Likvärdigt med första pris i segrarklass på SKK:s bruksprov är sådant pris, erövat vid bruksprov, anordnad av bruksklubb — beträffande stövare och vorstehhundar dock respektive avelsklubb — åt vilken SKK uppdragit att anordna bruksprov med ras eller raser, för vilka SKK ej själv anordnat dylikt.

SKK må själv anordna eller uppdraga åt Svenska Brukshundklubben att hålla ett årligt bruksprov för sådana skydds-, spår-, rapport- och sjukvårdshundar som å utställning erövat minst 2:a pris i öppen klass. Till segraren vid sådant prov utdelas hederstiteln "Svensk Skyddshundssegrare", "Svensk Spårhundssegrare", "Svensk Rapportshundssegrare". "Svensk Sjukvårdshundssegrare".

Av förestående framgår, att det inte är så lätt att eröva championtiteln.

HUNDÄGARE

Försäkra Edra djur i
**SVENSKA ÖMSESIDIGA
KREATURSFÖRSÄKRINGSBOL.**

Riksbolag. — Stiftat 1906.

Liberala ersättningsgrunder. - Låga premier.
Starka fonder. Snabb skadereglering.

OBS.! Bolaget lämnar jämväl ersättning för djur, som bliva stulna eller eljest försvunna och sedermera ej tillrättakomma. Begär upplysningar från bolagets huvudkontor i Oreberg, tel. Vänersborg 70,

eller fr. någon av dess inspektörer eller ombud.

Inspektör i Stockholms län och stad: Herr
John Millbo, Holmgård, Huddinge.
Tel. Stockholm 57 09 54.

Ombud antagas.

Under tiden 1 april—31 maj 1945 ha nedanstående personer erhållit full ersättning för hundar i Svenska Ömsesidiga Kreatursförsäkringsbolaget, Oreberg:

Herr Harry Persson, Svedje, Pilgrimstad, samojed spets, överkörd av bil; Hem.-äg. Henry Hedberg, Fiandberg, stövare, överkörd av tåg; Stenhuggare Axel Enström, Mellanborg, Box 529, Nås, stövare, avlivats på grund av eksem; Ritare fr. Margit Persson, Gjörloffsgatan 126, Landskrona, samojedspets, självdöd på grund av valpsjuka; Kassörska fr. Bertha Jönsson, spets, självdöd på grund av svulstbildning; Frisörmäst. E. Larsson, Pajala, Schillerstövare, avlivats på grund av valpsjuka; Handelsbiträdet Svante Blomqvist, Box 489, Piteå, hamiltonstövare, avlivats på grund av valpsjuka; Vicevärd J. W. Persson, Hantverkargatan 87 H, 1 tr., Stockholm, cocker spaniel, avlivats på grund av valpsjuka; Frisör Torsten Borgström, Västerängsgatan 7, Nybro, boxer, avlivats på grund av valpsjuka; Slaktare Ivar Nyqvist, Fack 19, Viken, Ramsjö, dunkerstövare, överkörd av tåg; Flottningsarb. Elihard Näslund, Kungsgården, Sandslän, hamiltonstövare, avlivats på grund av valpsjuka; Handl. Olov Bäcklin, Bäckan, Hengan, stövare, försvunnen; Herr Oscar Sandström, Strömshagen, Mustadfors, Dals Långed, samojed spets, självdöd på grund av hjärtförflamning; Författare Per Nilsson-Tannér, strävhaarig foxterrier, självdöd på grund av förgiftning; Arrend. Karl Dahl, Tövra, Box 78, Mörsil, hamilton-

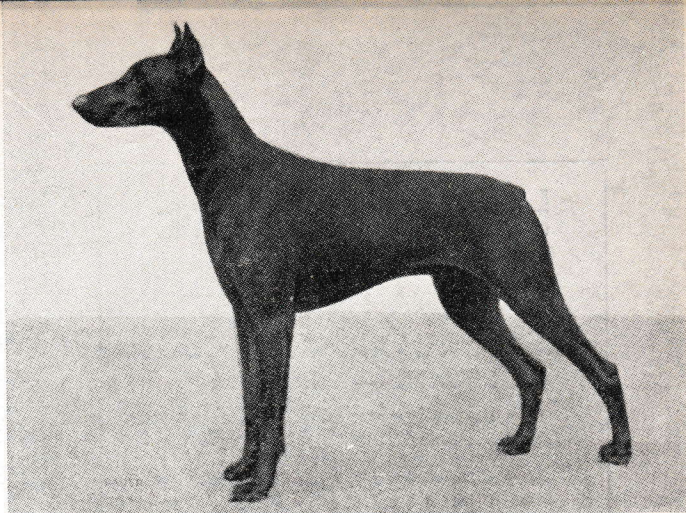
stövare, avlivats på grund av epilepsi; Provvävare Nils Hedman, S:t Johannesgatan 47 Norrköping, släthårig foxterrier, självdöd på grund av lunginflammation; Körsnär Brynolf Nordlund, Storgatan 53, Piteå, schäfer, avlivats på grund av valpsjuka; Cykelreparatör Carl Stridh, Liatorp, schäfer, avlivats på grund av juversvulst; Trävaruhandl. Aron Lindström, Åbo, Furuby, tax, avlivats på grund av ryggmärgsskada; Byggnadsarb. A. R. Redig, Stadsåga 151, Skyttstorp, Huddinge, stövare, självdöd på grund av infektion; Vapenarb. Birger Gustavsson, Alströmsvägen 15, Vättersnäs, hamiltonstövare, avlivats på grund av valpsjuka; hr B. V. Heijtz, Bergsgatan 32, Sundsvall, stövare, självdöd på grund av mag- och tarminflammation; Direktör Carl E. Carlsson, Viktoriagatan 13, Örebro, foxterrier, avlivats på grund av valpsjuka; Fröken Kerstin Johansson, Hertig Karls Allé 4, Mariefred, airedaleterrier, avlivats på grund av juversvulst; Valsverksarb. David Lindström, Aspen 3, Box 1820, Degerfors, hamiltonstövare, avlivats på grund av valpsjuka; Lantbr. Nils Aronsson, Tyskagården, Lovene, Gråhund, överkörd av hästvagn; Förman Edvin Carlsson, Lövlundsgatan 22 n. b., Södertälje, obestämd ras, avlivats på grund av valpsjuka; Fru Marta Nordström, Slättgårdsvägen 60, Stockholm, dvärgschnauzer, avlivats på grund av valpsjuka; Telefonarb. Fritz Aug. Lindgren, Essingebrogatan 35, 4 tr., Stockholm, skotsk terrier, avlivats på grund av hjärnlidande; Verkstadsarb. Reinhold Svanh, Hasselbacken, Box 78, Tenhult, strävhaarig foxterrier, självdöd på grund av valpsjuka; Pappersmäst. Anton Petré, Hyltebruk, strävhaarig foxterrier, avlivats på grund av öroninflammation; Lantbr. Robert Håkansson, Alestad, Bjärsjölagård, vorstehhund, självdöd av obekant orsak; Fru Gunhild Justin, Nya Tanneforsvägen 21 a, Linköping, skotsk terrier, avlivats på grund av förgiftning; Fru Guri Lundgren, Ulrikagatan 4 n. b., Stockholm, skotsk terrier, självdöd på grund av valpsjuka; Målar-mäst. Frans E. Jacobsson, Vegagatan 10, Sundbyberg, schäfer, avlivats på grund av mag- och tarmkatarr; Fröken Elsa Falkenstedt, Gropgränd 3, Uppsala, rottweiler, avlivats på grund av benbrott; Maskinmäst. E. W. Jakobsson, Centallasarettet, Karlstad, jämtlands spets, försvunnen; Hem.-äg. O. A. Thörn, Granmon, Lenungs-hammar, gråhund, försvunnen; Slaktare Holger Nilsson, Barnarpsgatan 68, Jönköping, schäfer, överkörd av bil.

SBK:s UTSTÄLLNING i VARBERG

(I Varbergsavdelningens regi)

Söndagen den 12 aug. 1945.

Prisdomare:

Boxer: Bokauktionskommissarie Einar Palmgren

Collie: Köpman Axel Hellgren

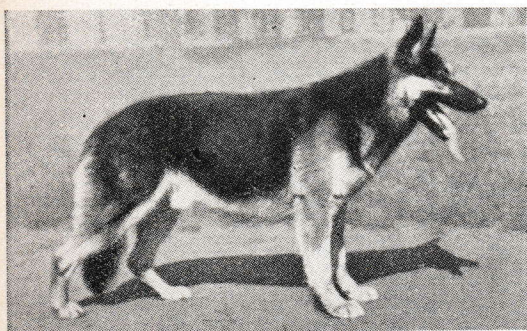
Dobermannp.: }

Riesenschn.: } Sekreterare Sven Hydén

Rottweiler: }

Schäfer: Krim.överk. S. Sund

Obs! Rätt till ev. ändringar betr. prisdomare förbehålles.

Deltag i utställningen.

Försumma ej att besöka den
härliga västkusten.

Anmälningsblanketter rekvireras från SBK:s exp.
Sveavägen 25 III, Sthlm, eller SBK:s avd. i Varberg,
c/o Fröken Märta Ågren, Borgmästarg. 14, Varberg.

Anmälningstiden utgår 27 juni 1945.

Bröderna Ljungbergs Boktr., Södertälje 1945

Lösnummerpris 1 krona.